

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3380/2020
04.02.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ђурић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Виши суд у Београду, кога заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6426/18 од 06.12.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.02.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6426/18 од 06.12.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 6426/18 од 06.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 11211/17 од 07.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужена да јој на име дуга исплати износ од 47.500,00 динара са законском затезном каматом почев од 10.05.2017. године па до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженој накнади трошкове поступка у износу од 13.500,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 6426/18 од 06.12.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 11211/17 од 07.12.2017. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се о ревизији одлучује на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13 - УС, 74/13 - УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против

другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

У конкретном случају, предмет спора је исплата износа од 47.500,00 динара на име трошкова које је тужила, као бранилац по службеној дужности, имала на име предузетих радњи за заступање одривљеног у поступку Кт.бр. 149/17, као разлику између трошкова који су јој досуђени и износа који је потраживала.

Узимајући у обзир врсту спора и садржину судске заштите, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правног питања од општег интереса, уједначавања судске праксе нити потребе за новим тумачењем права. О захтеву тужиле за накнаду трошкова кривичног поступка одлучено је решењем Вишег суда у Београду од 03.03.2017. године, које је преиначено решењем Вишег суда у Београду Кв.бр.1079/17 од 10.05.2017. године и тужилци су признати трошкови на име предузетих радњи заступања у износу од 69.750,00 динара, па како је тужила искористила право да одлуку о трошковима кривичног поступка побија у кривичном поступку то у овој парници не може поново потраживати трошкове који јој нису признати у кривичном поступку, обзиром да је о том захтеву правноснажно одлучио кривични суд. Одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права које су у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда, због чега нема потребе за одлучивањем о ревизији тужиле, у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Из изложених разлога, посебна ревизија није дозвољена применом члана 404. ЗПП, те је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена. Побијаном пресудом правноснажно је окончан поступак у спору мале вредности из члана 468. ЗПП. Према члану 479. став 6. истог закона, против одлуке другостепеног суда, у поступку у спору мале вредности, ревизија није дозвољена.

Имајући у виду изложено, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

